

ПАМ'ЯТІ СТЕФАНІЇ АНДРУСІВ

11 серпня 2018 р. на 72-му році життя після важкої хвороби перестало битися серце Стефанії Миколаївни Андрусів – відомого українського літературознавця, культуролога, літературного критика, члена Національної спілки письменників України (1988), доктора філологічних наук (1996), професора.

Стефанія Андрусів народилася 26 листопада 1946 р. в с. Ріпчинці Меденицького р-ну Дрогобицької обл., нині Дрогобицького р-ну Львівської обл. Закінчила Львівський університет ім. І. Франка (1970). Працювала старшим науковим співробітником Львівської картинної галереї, викладачем української літератури у Львівському сільськогосподарському

інституті, старшим науковим співробітником Львівського відділення Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. З 1993-го до 2003-го року викладала теорію та історію культури на факультеті журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка. Із 2003-го до 2013-го року завідувала кафедрою української літератури Люблінського Католицького університету (Польща). Зробила вагомий внесок у розвиток закордонної україністики, підготувала велику кількість молодих науковців-україністів.

С. Андрусів належать численні літературно-критичні, літературознавчі, публіцистичні, культурологічні дослідження, статті, огляди в українських та закордонних періодичних виданнях, збірниках; вона одна з авторів першої в незалежній Україні академічної “Історії української літератури ХХ століття” у 2-х томах. за ред. В. Дончика (Київ, 1995), книжки “Українки в історії” (Київ, 2004) та ін.

Досліджувала проблеми національної ідентичності, зокрема в західноукраїнській літературі 1930-х років, “галицький феномен” у літературі, тенденції сучасної прози, культурної свідомості українців тощо. Її монографія “Модус національної ідентичності: львівський текст 30-х років ХХ ст.” (2000) стала настільною книжкою для викладачів, студентів та молодих науковців України. Відомі також її попередні книжки: “Подорож без кінця” та “Література і сучасність” (обидві – Київ, 1986). Також вона є авторкою невидрукованого твору “Роман Іваничук. Нарис творчості”. На жаль, нездійсненим залишився й намір видати збірник наукових праць останнього періоду. Серед її наукових зацікавлень – творчість І. Вільде, Д. Гуменної, Р. Іваничука, В. Дрозда та ін.

С. Андрусів була одним із ініціаторів та організаторів Народного руху України на Львівщині, мала незаперечний авторитет і тверду державницьку позицію. Вона лауреат премії імені акад. О. Білецького в галузі літературної критики (2002).

Похована Стефанія Андрусів у Львові на Личаківському кладовищі.

Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України глибоко сумує із приводу передчасної кончини талановитого науковця, чесною та принциповою людиною Стефанії Миколаївни Андрусів і висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійної.

Вічна їй Пам'ять!